

*Bruksela, dnia 8.6.2017 r.
C(2017) 3797 final*

Szanowny Panie Przewodniczący!

Komisja chciałaby podziękować Senatowi za jego opinię na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenie (WE) nr 987/2009 dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 {COM(2016) 815 final}.

Komisja z zadowoleniem przyjmuje fakt poparcia przez Senat założeń wniosku oraz odnotowuje jego uwagi dotyczące proponowanych zmian w przepisach dotyczących delegowania pracowników i właściwego ustawodawstwa oraz równego traktowania.

Komisja zasadniczo zgadza się z Senatem w kwestii potrzeby zmian w rozporządzeniach dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, służących aktualizacji stosowanych rozwiązań i ułatwieniu obywatelom wykonywania ich praw przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwego podziału obciążeń między państwami członkowskimi. Komisja chce uaktualnić obowiązujące zasady i zapewnić, by były one sprawiedliwe, jasne oraz łatwiejsze do egzekwowania. Przedstawiony przez nią wniosek odzwierciedla ten zamiar.

Swobodny przepływ jest podstawowym prawem Unii cenionym przez jej obywateli. Przynosi on korzyści pracownikom, pracodawcom i całej gospodarce, pomagając przeciwdziałać niedoborom siły roboczej i niedoborom umiejętności. Wniosek odzwierciedla polityczne zobowiązanie Komisji dotyczące sprawiedliwego i prawdziwie ogólnoeuropejskiego rynku pracy. Ułatwia on swobodny przepływ pracowników i ochronę ich praw, a jednocześnie pomaga organom krajowym, wzmacniając ich narzędzia do walki z nadużyciami lub oszustwami. Wniosek zapewnia również silniejszy związek pomiędzy miejscem, w którym składki są faktycznie opłacane, a miejscem korzystania ze świadczeń, co zapewnia sprawiedliwy podział obciążeń między państwami członkowskimi.

Co się tyczy poszczególnych kwestii zawartych w opinii Senatu, Komisja ustosunkowała się do nich w załączniku do niniejszego pisma.

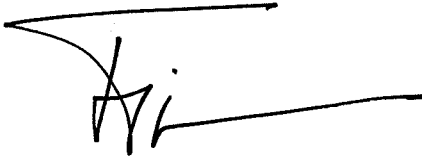
*Pan Marek ROCKI
Przewodniczący Komisji
Spraw Zagranicznych i Unii Europejskiej Senatu
ul. Wiejska 6
PL – 00-902 WARSZAWA*

*dw. Pan Stanisław KARCZEWSKI
Marszałek Senatu
ul. Wiejska 6
PL – 00-902 WARSZAWA*

Kwestie poruszone w niniejszej odpowiedzi opierają się na wstępnym wniosku przedstawionym przez Komisję, który znajduje się obecnie na etapie procesu legislacyjnego z udziałem Parlamentu Europejskiego i Rady.

Komisja ma nadzieję, że wyjaśnienia zawarte w niniejszym piśmie rozwieją wątpliwości przedstawione przez Senat oraz liczy na dalszy dialog polityczny w przyszłości.

Z poważaniem

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'F' and 'T' followed by a horizontal line extending to the right.

*Frans Timmermans
Pierwszy Wiceprzewodniczący*

A handwritten signature in black ink, appearing as a cursive 'M' followed by several loops and a final flourish.

*Marianne Thyssen
Członek Komisji*

ZAŁĄCZNIK

Komisja dokładnie rozważyła poszczególne kwestie poruszone przez Senat w swojej opinii i pragnie przedstawić następujące wyjaśnienia.

Komisja odnotowuje obawy Senatu odnośnie do zawartych we wniosku propozycji stosowania pojęć „pracownik delegowany” oraz „pracownik wysłany”, a także rozszerzenia zakresu pojęcia „zastępowanie”. Komisja pragnie zapewnić Senat, że nie ma zamiaru wprowadzać zasadniczych zmian w obecnie obowiązujących przepisach dotyczących koordynacji zabezpieczenia społecznego dla pracowników delegowanych lub osób pracujących w więcej niż jednym państwie członkowskim. Komisja jest jednak zdania, że wprowadzenie jasnych i jednolitych ram odniesienia dotyczących prawa pracy i zabezpieczenia społecznego może jedynie przyczynić się do zwiększenia efektywności z punktu widzenia pracodawców. Bardziej przejrzyste zasady ułatwiający pracodawcom i pracownikom stwierdzenie, kiedy dany pracownik tymczasowo przydzielony do pracy w innym państwie członkowskim podlega dyrektywie w sprawie delegowania pracowników, a kiedy tego typu działanie wykracza poza zakres wspomnianej dyrektywy, będą również sprzyjać przestrzeganiu przepisów. Proponowane dostosowanie terminologii w ramach obu instrumentów prawnych wraz z towarzyszącą im wzmocnioną koordynacją między organami zabezpieczenia społecznego oraz inspektoratami pracy ułatwiłoby pracodawcom i pracownikom kontakty z organami publicznymi. Co więcej, tego typu jaśniejsze ramy prawne pomogłyby zwiększyć dokładność danych statystycznych dotyczących delegowanych pracowników.

Komisja przypomina, że równe traktowanie i niedyskryminacja stoją u podstaw prawa UE, które Komisja zobowiązuje się chronić. Równie ważne jest jednak zapewnienie jasności prawnej i przejrzystości dla obywateli UE, nie tylko w kwestii ich praw, ale również ich zobowiązań wynikających z prawa UE. W oparciu o orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wnioszek wyjaśniłby, że państwa członkowskie mogą zdecydować o nieprzyznaniu świadczeń socjalnych przemieszczającym się obywatelom biernym zawodowo, czyli osobom niepracującym, które nie szukają aktywnie pracy i które nie mają prawa pobytu w danym państwie. Obywatele bierni zawodowo mają prawo pobytu tylko w przypadku, jeśli posiadają wystarczające środki na swoje utrzymanie i kompleksowe ubezpieczenie zdrowotne. Ustanawiając tę zasadę, Komisja ma zamiar skodyfikować ostatecznie orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości - ni mniej, ni więcej - tak, aby przepisy Unii dotyczące zabezpieczenia społecznego w jasny i przejrzysty sposób odzwierciedlały bieżący dorobek prawny.

Komisja przyjmuje do wiadomości zastrzeżenia Senatu dotyczące propozycji wprowadzenia kryterium „ośrodka interesów przedsiębiorstwa” dla celów ustalania siedziby lub miejsca wykonywania działalności. Jak już wspomniano powyżej, Komisja nie ma zamiaru wprowadzać zasadniczych zmian w obecnie obowiązujących przepisach dotyczących osób, które pracują w co najmniej dwóch państwach członkowskich. Obecnie przepisy obowiązujące w przypadku takich osób są inne niż w przypadku pracowników oddelegowanych. Komisja uważa jednak, że obecnie istnieją niejasności w przypadku pracowników pracujących regularnie w co najmniej dwóch państwach członkowskich. Przepisy dotyczące tej kategorii pracowników nie stanowią równie precyzyjnie co przepisy dotyczące pracowników oddelegowanych, że przedsiębiorstwo wysyłające musi prowadzić znaczną część działalności w państwie, w którym pracownik jest ubezpieczony lub mógłby zostać ubezpieczony. Wniosek Komisji ma na celu przeciwdziałanie „kreatywnym” modelom biznesowym, które sprowadzają się do obchodzenia zasad określających właściwe ustawodawstwo poprzez działania powodujące, że pracownicy

podlegają ustawodawstwu państwa, z którym ani pracodawca, ani pracownik nie ma ścisłego związku. Podstawowa zasada, w myśl której osoba pracująca w co najmniej dwóch państwach członkowskich jest ubezpieczona w kraju zamieszkania, jeżeli pracuje tam przez co najmniej 25 % czasu, pozostaje niezmienną. Nowe doprecyzowanie ma zastosowanie tylko w przypadku, gdy dana osoba pracuje w swoim kraju zamieszkania przez mniej niż 25 % czasu.